

Stilling vanskelig, ganske vist deri finde en Grund til at unddrage sig for at lade det tidligere Tilskud til Universitetet finde Sted; men ogsaa her finder jo fulstændig det Modsatte Sted, Kommunitetet staar nemlig opført med et Overskud af 95,000 Rd. Det forekommer mig derfor slaende sandt, at det dog er et besynderligt Tidspunkt til at bortdrage Tilskuddet, naar dettes Udeblivelse vil blive faare søleligt for Universitetet, medens det kan udredes af Kommunitetet uden paa nogen Maade at være søleligt for dette. Selv om man tænker sig Kommunitetets Midler anvendte til andre Formaal foruden dem, som nu fyldestgøres ved dem — og jeg ubtatte allerede ved 2den Behandling, at jeg ikke for mit Vedkommende skulde være utilbøjelig til at yde min Medvirking til, at der kunde aabnes Veie til en noget videre Anvendelse af disse Midler — saa bliver der dog endnu en saa aldeles rundelig Forsyning tilstede hos Kommunitetet, at der heller ikke i det antydede Nisse kunde ligge nogen Opfordring til at gjøre det Skridt, at negte Tilskuddet til Universitetet. Men naar man saa spørger: Hvad kan da Grunden være til, at man dog vil negte det, saa kan man ikke undre sig over, at den Ranke kommer frem, at det er, fordi man vil, at Universitetet snarest mulig skal opspise sin egen Kapital, saa at man derigjennem kan naae til det Maal, man ikke ad anden Veie kan naae, nemlig at bringe Universitetet ind under Finantsjerne og altsaa ophæve dets Karakter som særlig Fond. Nu veed jeg godt, at dette ikke er den ærede Ordførers Mening, thi han har gjentagende og med stort Eftertryk udtalt, at det ikke var hans Mening; men naar der ikke kan findes nogen anden og væsentlig Grund for at negte Tilskuddet, saa kan det ikke undgaa, at denne Opfattelse kommer til at gjøre sig gjældende, og jeg antager dog ikke, at det er en Opfattelse, som man paa nogen Maade kan ønske at give Næring. Jeg kan forstaa, at man ønsker alle særlige Fonds bort og Alt bragt ind under Statskassen. Jeg deler ikke denne Anskuelse — det er tilstrækkelig bekendt — men jeg veed, at Mange have den af fuld Overbevisning, og derfor siger jeg at det er muligt, at den Tid kan komme, da en saadan Omordning bliver indført, og Universitetet i den Henseende maa dele Skæbne med de andre Institutter. Men saa længe det ikke er slet, og saa længe vi altsaa staa paa Fortidens Grund, forekommer det mig, at det vilde være meget ønskeligt, — for at tale overordentligt mildt, thi jeg kunde gjerne bruge meget stærke Ord for at udtrykke min Ranke — ikke at afbryde det Forhold, der saa længe har bestaaet, og gjøre det paa en Tid, da det vilde fremtræde som noget overordentligt haardt, fordi der stadig stilles stærkere og stærkere Fordringer til Universitetet i forskjellige Retninger. Det vilde derfor være ønskeligt, om man tog Forslaget i den Skikkelse, hvori jeg har tilladt mig at frem-

sætte det, ikke som en Fordring, der juridisk kræver Fyldestgjørelse, men som en billig Hensyntagen til, hvad der i saa lang Tid har bestaaet, hvorfor det her fremtræder udtrykkelig som en rund Sum.

Bojsen: Paa det sidste Punkt skal jeg ikke indlade mig, da jeg vistnok i saa Henseende vil kunne henholde mig til, hvad den ærede Ordfører vil svare derpaa. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) gjorde mig noget ængstelig ved sin Motivering af Forslaget under Nr. 26 a, som ogsaa jeg har tiltraadt. Jeg har ikke ganske opfattet Forslaget som bygget paa de Grunde, han angav, og jeg skal sige, hvorfor. Naar vi nemlig ikke have tiltraadt den ærede Ministers Forslag om Lønningsforhøjelse for Seminarlærerne, beregnet efter, hvad der vilde tilkomme disse Mænd i Følge de ældre Lønningslove, men kun have villet bevilge den runde Sum af 1,000 Rd. hertil, har min Mening dermed i alt Fald været den, at jeg vilde tilkjendegive, at man aldeles ikke vil bygge Noget paa Hensynet til formentlig Berettigelse eller Ikke-Berettigelse af Fordringer, som Vedkommende kunne stille i Genhold til Raldsbreve eller ældre Lønningslove. Derimod har jeg fundet, at man lige over for disse enkelte Mand, lige over for disse bestemte Tilfælde, kunde være villig til at give et Tilleg, og dermed Punktum. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds har argumenteret noget fra det Hensyn, man havde at tage til tidligere Raldsbreve, er jeg derfor enig med ham, og jeg vil i den Henseende værgе mig imod de Konsekventer, som kunde drages af Forslaget. Det er dog ikke min Mening at ville fraraade Forslaget; jeg vil tværtimod kun yderligere tilraade det ærede Thing at vedtage det uden Frygt for de Konsekventer, som deraf maatte flyde. — Ligesaam uenig som jeg er med den ærede Minister i, at det skulde være at anbefale, at man mellem 2den og 3die Behandling forandrede sin Stilling til de Forslag, som gjentagne Gange kom til at foreligge, ligesaam uenig er jeg med det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds (Sørgensen), naar han mente, at Finantsudvalget ved sine Indstillinger til 3die Behandling havde gjort sig skyldig i noget Saa-dant. Dette er ikke Tilfældet i noget væsentligt Punkt. Det eneste Punkt, med Hensyn til hvilket en saadan Anke maatte kunde reises imod os, skulde da være det, der omhandles i Forslaget under Nr. 19, men det kan paa ingen Maade siges om Forslaget under Nr. 21, som kun gaar ud paa at give Ministeren Myndighed til at benytte Theatrets Reservereservefond for et vist Diemedes Vedkommende. Jeg skal endnu tilføje, at der maatte er en lille Meningsforskjel tilstede imellem den ærede Ordfører og mig herom. Han antydede, at der var to Veie at gaa med Hensyn til dette Forhold,